

[Ole Vagn Christensen]

Jeg skal bede om, at vi ligesom med lovforslag nr. L 109 og L 110 i henhold til grundlovens § 41 får 12 søgnedage mellem anden og tredje behandling.

Connie Hedegaard (KF):

Jeg skal indledningsvis slå fast, at det konservative folkeparti støtter de af ministeren stillede ændringsforslag og stemmer imod SFs og VS' ændringsforslag.

Så vil jeg i øvrigt udtrykke tilfredshed med, at vi nu snart får vedtaget denne afløser for jobskabelsesordningen, også selv om jeg kan forstå, at tredjebehandlingen nu bliver udskudt lidt. Vi ved ikke, hvor vi står i dag, sagde hr. Ole Vagn Christensen lige før. Jeg synes, det er svært at forstå begrundelsen for, at også dette lovforslags tredje behandling skal udskydes. Mig bekendt har arbejdsmarkedsudvalget fået svar på samtlige de 68 spørgsmål, der har været stillet, og i modsætning til socialdemokratiet synes vi faktisk fra konservativ side, at svarene ganske godt har bidraget til at præcisere de enkelte dele af lovforslaget. Specielt er vi tilfredse med, at vi har fået belyst problematikken omkring især de privates inddragelse i udmøntningen af projekterne og problematikken omkring konkurrenceforvridningen, to ting, som vi jo nævnte under førstebehandlingen.

Her synes jeg, at det er interessant, at hr. Ole Vagn Christensen lige før – og det fremgår også af socialdemokratiets betækningsbidrag – hævdede, at det ikke er godtgjort, at konkurrenceforvridning hidtil har været et problem. Det er jo ikke rigtigt. Hr. Ole Vagn Christensen nævnte, at det kun var 8 pct., det drejede sig om. Jo, men det fremgår jo af svarene til udvalget, at det i alt er 41 pct. af samtlige afslag, der bliver givet på grund af konkurrenceforvridning, og heraf har de private projekter alene stået for en andel på 91,8 pct.

I det hele taget synes jeg, der er grund til at opholde sig lidt ved socialdemokratiets argumentation her, som den også kommer til udtryk i betækningsbidraget, fordi den jo indeholder en næsten utrolig mængde løse postulater. Således hævder socialdemokraterne, at det alene er ønsket om at spare penge, der er baggrunden for forslaget, samtidig med at man hævder, at vi sætter indsatsen mod ungdomsarbejdsløsheden mange år til-

bage i tiden, på trods af at det jo gennem ministerens besvarelse til udvalget klart er dokumenteret, at der ikke er hold i de påstande.

Der er jo ikke tale om en nedprioritering, men om en omprioritering af indsatsen mod ungdomsarbejdsløshedsbekæmpelsen. Og når socialdemokratiet i betænkningen hævder, at det ikke er godtgjort, at der finder en styrkelse af uddannelsesindsatsen sted, er det faktisk forbløffende i betragtning af, at ministeren har oplyst, at der gennem den merbevilling på ½ mia kr., der i 1984 blev afsat til en ekstraordinær bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, der skulle gælde for 1984 og de følgende år, allerede er skaffet – og der er ikke kun snakket om, som hr. Ole Vagn Christensen hævdede før, der er skaffet – 10.000–11.000 flere uddannelsespladser i 1984 sammenlignet med 1983.

Det konservative folkeparti erkender imidlertid behovet for ekstraordinære foranstaltninger, og vi synes derfor også, det er fornuftigt, at vi nu får videreført de bedste elementer og erfaringer fra de hidtidige foranstaltninger, hvormed vi jo kan sikre den bedst mulige udnyttelse af såvel de menneskelige som de økonomiske ressourcer. At der er problemer med den hidtidige jobskabelsesordning, dokumenteres jo også bl.a. med, at 92 kommuner i 1983 i alt returnerede ca. 18 mill. kr. til staten af jobskabelsesmidlerne, og her stod alene Københavns kommune for de 6½ mill. kr. på trods af de store ungdomsarbejdsløshedsproblemer, som netop dette område har haft og har at slås med.

Det viser dog lidt om, at det beløb, der afsættes til sådanne ordninger, alene ikke kan vise noget om nytten og effekten af indsatsen til gavn for vores unge arbejdsløse. Dette her handler faktisk også en hel del om, hvordan indsatsen prioriteres og udformes.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Når vi alligevel skal have møde igen i arbejdsmarkedsudvalget og alligevel skal have møde igen den 14. juni om disse ting og derfor har ønsket at få denne sag med, er det ud fra det synspunkt, at denne lov ikke skal drukne i det øvrige, som vi har diskuteret i de seneste dage, for den hører med i den nedskæringspolitik, som jo er grundlaget for både lovforslag nr. L 109 og L 110 og for